

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 20/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. januára 2016 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Ľubomíra Dobríka prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Milana Ľalíka o skutočnostiach odôvodňujúcich možné spochybnenie jeho nepredpojatosti pri výkone sudcovskej funkcie vo veci sp. zn. IV. ÚS 213/2014 a takto

rozhodol:

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Milan Ľalík je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 213/2014.

Odôvodnenie:

I.

1. Predsedníčke Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) Ivette Macejkovej bol 18. decembra 2015 doručený list sudcu ústavného súdu Milana Ľalíka (ďalej len „sudca Milan Ľalík“) označený ako „*Návrh na vylúčenie z výkonu sudcovskej funkcie vo veci sp. zn. IV. ÚS 213/2014*“.

2. Sudca Milan Ľalík v podaní uviedol:

„V zmysle rozvrhu práce na rok 2015 som sa stal zákonným sudcom v senáte IV. ÚS vo veci Petit Press, a. s., v. Krajský súd v Bratislave.

Vzhľadom na to, že v konaní Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3 Co 334/2011 žalobcu [REDAKOVANÉ] zastupovala moja manželka – JUDr. Elena Ľalíková, sú splnené podmienky na moje vylúčenie z výkonu sudcovskej funkcie podľa § 27 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.“

3. Pokynom predsedníčky ústavného súdu Ivetty Macejkovej z 18. decembra 2015 bol návrh v súlade s čl. IV bodom 1 písm. b) rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2015 pridelený na rozhodnutie podľa § 28 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) do senátu III. ÚS.

II.

4. Zákon o ústavnom súde obsahuje výslovnú úpravu o vylúčení sudcu ústavného súdu z výkonu sudcovskej funkcie v ustanoveniach § 27 a § 28 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

6. Podľa § 27 ods. 2 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 oznámi sudca bez meškania predsedovi ústavného súdu.

7. Podľa § 28 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcov pre predpojatosť rozhodne iný senát.

8. Vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 213/2014 sa preskúmavajú rozhodnutia všeobecných súdov vo veci ochrany osobnosti a navrhovateľom pred týmito

súdmi bol [REDAKOVANÉ], právnym zástupcom ktorého bola advokátka JUDr. Elena Ľalíková, manželka sudcu Milana Ľalíka.

9. Z obsahu podania sudcu Milana Ľalíka vyplýva, že on sám v zmysle § 28 ods. 4 zákona o ústavnom súde výslovne nevyhlásil svoju predpojatosť v predmetnej veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 213/2014. Zároveň ústavný súd bral do úvahy, že [REDAKOVANÉ] nie je priamym účastníkom uvedeného konania pred ústavným súdom.

10. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu je potrebné posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (napr. III. ÚS 16/00).

11. Objektívna nestrannosť sa aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva nikdy neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností. V danom prípade teda platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Objektívna nestrannosť sudcu je založená na vonkajších prejavoch previazanosti sudcu s prerokúvaným prípadom či jeho vzťahom k účastníkom (resp. vedľajším účastníkom) konania (m. m. I. ÚS 352/2010).

12. Ústavný súd napriek skutočnostiam uvedeným v bode 9 posúdil subjektívne, ale najmä objektívne aspekty ne/predpojatosti sudcu Milana Ľalíka v predmetnej veci a rozhodol napokon tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2016